

Udenfor Betænkningen var til denne Behandling stillet følgende Underændringsforslag til Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 1. i Betænkningen.

Af Ordføreren:

I Stedet for Ordene: „eller for Overlevelsesrenters Vedkommende, at Forsørgeren er i Live ved dette Tidspunkt“ sættes: „eller forsaavidt angaar Overlevelsesrenteforsikringer, der ere udgaaede af Anstaltens Risiko paa Grund af den Forsørgedes Død, at Forsørgeren er i Live den 1ste Januar 1889 Kl. 12 Middag“.

Ordføreren (Meergaard): Det Forslag, som er til Forhandling i Dag, er et af dem, som er blevet ventet længe, og, tror jeg, modtaget med ret almindelig Tilfredshed rundt omkring i Landet. At det af dem, der ere forsikrede i Anstalten, er modtaget med Tilfredshed, er jo ikke saa underligt, og jeg tror ogsaa, at der blandt Andre er en almindelig Stemning for, at der her endelig, skjøndt noget sent, er blevet fyldestgjort et virkelig Billighedskrav. Forudsætningen for Loven af 1870, hvorved den nuværende Anstalt oprettedes, var jo aldeles ubestridelig den, at Anstalten ikke skulde tage større Præmier, end der kunde være fornødent for naturligtvis for det Første at give fuld Sikkerhed for, at Anstalten til enhver Tid kan opfylde sine Forpligtelser, og dernæst for at dække Administrationsomkostningerne. Ganske vist ligger det jo i Sagens Natur, at det, der kaldes den fornødne Formue, det vil sige den Sum, som, efter at Dødelighedsforholdene og Rentefoden ere tagne i tilbørlig Betragtning, maa anses som nødvendig, for at Anstalten kan dække sine Forpligtelser, endda ikke er tilstrækkelig; thi disse Faktorer kunne forandre sig. Dødeligheden kan forandre sig, og Rentefoden kan forandre sig, og derfor maa der derudover endda være Noget at løbe paa. Der maa med Nødvendighed være en Reservecfond, en Garantifond i en privat Anstalt, da den ellers ikke byder Interessenterne fuld Sikkerhed. Her behøves det ikke for Interessenternes Skyld, da Staten er Garant, men det behøves for

Statens Skyld, da Staten ikke maa udsætte sig for at tabe Noget ved sin Garanti. Det er derfor ikke alene nødvendigt, at Anstalten til enhver Tid har den fornødne Formue i Behold, men ogsaa har Noget derudover som en Garantifond, der er Stødpude mellem Anstalten og Staten, saaledes at det undgaas, at Statens Garanti bliver effektiv. Men nu er det aldeles klart, at den Sum, der kan være tilstrækkelig til en saadan Reserve- eller Garantifond, forlængst er overstreden; intet Mennekte kan mene, at de ca. 15—16 Millioner, som der nu efter de senest foretagne Beregninger er af Overskud ud over den fornødne Formue, kan være en rimelig Garantifond. Det er ubetinget ud over, hvad der maa anses for passende, derom maa Alle være enige, og saaledes er altsaa den ene Betingelse for, at der kan foretages en Bonusubbetaling til Stede, Nu kunde man jo tænke sig, at der maasse kunde siges: Der er alligevel ingen Grund til at foretage en Bonusubbetaling, thi de Folk, der er Tale om, som ere Interessenter i denne Anstalt, ere gjenemgaaende velhavende Folk, der tilmed have vidst, hvilke Betingelser de gif ind paa, da de gif ind i Anstalten, og der er derfor ingen Grund til at kaste Penge i Grams til dem. Jeg tror, at en saadan Betragtning er uholdbar. For det Første have Interessenterne, de Forsikrede, saaledes som jeg begyndte med at fremhæve, haft al mulig Grund til at antage, at der i Virkeligheden ikke vilde blive opkrævet Mere af dem end høist nødvendigt, og naar det saa viste sig, at man alligevel med fuld Bevidsthed fortsatte med at opkræve større Præmier end nødvendigt, fik de ganske naturlig ogsaa en rimelig Forventning om at blive delagtiggjorte i en Bonusubbetaling. Hvad dernæst det Andet angaar, at Interessenterne særlig ere velhavende Folk, da holder det heller ikke Stik. Den ene af Afdelingerne, omfattende dem, der ere forpligtede til at være i Anstalten, bestaar jo af Embeds- og Bestillingsmænd, altsaa af Folk, hvoraf der jo, som vi Allesammen vide, er en stor Del, som er alt Andet end velhavende, jeg skal f. Ex. henpege paa den store Skolelærerklasse, som Ingen vil paa- staa hører til Kuponklipperne og Kapitalisterne, og der er mangfoldige Andre, der ere stillede paa samme Maade. Men saa